

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

4. Pérez J., Torres E. Evaluation of the organizational image of a university in a higher education institution. *Contaduría y administraciyn*. 2017. Vol. 62, no. 1. P. 123–140. URL: <https://www.redalyc.org/journal/395/39554719007/html/>
5. Anisimova O., Vasylenko V., Fedushko S. Social Networks as a Tool for a Higher Education Institution Image Creation. URL: <https://arxiv.org/abs/1909.01678>

Цехан Д. М.

доктор юридичних наук, професор,

в. о. завідувача кафедри оперативно-розшукової та поліцейської діяльності
Національного університету «Одеська юридична академія»

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ У КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ ПРОАКТИВНИХ МОДЕЛЕЙ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Протягом останніх років невід’ємною складовою розвитку України є перманентне та системне реформування правоохоронних органів, зокрема: *по-перше*, кардинальна структурно-функціональна перебудова правоохоронної системи; *по-друге*, оптимізація, а в окремих випадках докорінна трансформація правової основи діяльності останніх, про що свідчить активна робота науковців та практиків над проєктом Закону України «Про кримінальну розвідку», який спрямований на повне переосмислення моделей негласної роботи правоохоронних органів; *по-третє*, систематичне запровадження на управлінському рівні роботи правоохоронних органів нових праксеологічних підходів, які ґрунтуються на використанні ризикоорієнтованого підходу, застосуванні комплексних форм розвідувальної аналітики та продуктів кримінального аналізу для прийняття стратегічних та тактичних рішень у сфері протидії злочинності.

Більше того, необхідно акцентувати особливу увагу на тому, що з урахуванням умов повномасштабної збройної агресії правоохоронні органи України формують унікальний практичний досвід у сфері забезпечення правопорядку, оскільки поєднують діяльність з підтримання обороноздатності держави та протидії різним формам злочинності, зокрема й таким, що мали фрагментарний характер у довоєнний період. Крім того, нові виклики, які постануть перед правоохоронною системою України, та форми реагування на них завжди будуть під пильною увагою відповідних інституцій інших держав у частині апробації позитивного досвіду та впровадження відповідних організаційно-тактичних рішень, що уже спостерігається у частині функціонування міжвідомчих оперативних груп, діяльність яких спрямована на протидію лідерам кримінального середовища та ак-

тивним учасникам організованих злочинних угруповань, які виїхали на постійне місце проживання до країн Європейського Союзу.

Саме тому необхідно констатувати, що правоохоронна система України наразі формує унікальний досвід, який має стратегічне значення у контексті його опанування відповідними структурами інших держав не лише на рівні прикладних моделей, а й у частині підготовки фахівців для правоохоронної системи, які здатні ефективно вирішувати поставлені задачі в умовах складної оперативної обстановки та постійного фактору тактичного ризику.

Необхідно звернути увагу й на те, що поряд зі значними здобутками у практичній площині такі рішення мають і окремі недоліки, які, за нашим переконанням, після системного опрацювання будуть усунуті як на законодавчому, так і на управлінському рівні, зокрема: по-перше, спрямування фокусу роботи декількох правоохоронних органів на протидію конкретним кримінальним правопорушенням, що доволі часто призводить до одночасного (паралельного) негласного пізнання конкретної кримінально-релевантної події декількома правоохоронними органами і, як наслідок, розшифрування негласних заходів та неможливості завершення якісного оперативно-розшукового документування злочинної діяльності окремих осіб або злочинних угруповань; по-друге, формування міжвідомчої конкуренції, що суттєво ускладнює можливості використання потенціалу взаємодії, кумулятивного ефекту та координованої роботи декількох правоохоронних інституцій щодо осіб та фактів, які становлять оперативний інтерес.

Комплексна оцінка вказаних процесів свідчить про поступову зміну філософії роботи правоохоронної системи та формування проактивної моделі правоохоронної діяльності, яка нині активно досліджується науковцями на фундаментальному рівні [1].

Системний аналіз проактивної моделі роботи правоохоронних органів, зокрема й з урахуванням досвіду роботи поліції інших держав, дозволяє окреслити її типові пріоритети:

по-перше, зміщення акцентів роботи на використання моделей розвідувальної аналітики з метою комплексної оцінки окремих структурних елементів кримінального середовища (стійкі злочинні угруповання, стабільно функціонуючі сегменти кримінальних ринків, зокрема кримінальний ринок зброї та наркотиків);

по-друге, акцентування основної уваги на своєчасному виявленні причин та умов, які можуть стати каталізаторами кримінальної протиправності як для окремих осіб, так і для відповідних прошарків населення;

по-третє, рання профілактика та організація роботи з особами, які схильні до вчинення кримінальних правопорушень або перебувають

у соціальних умовах, котрі на психологічному рівні можуть підштовхувати таких осіб до формування горизонтальної чи вертикальної кримінальної кар'єри.

Викладені вище тези наштовхують на необхідність роздумів щодо моделі освітнього процесу, спрямованого на підготовку фахівців для правоохоронних органів, зокрема оперативних та інших підрозділів Національної поліції України. Не вдаючись до детального аналізу структури освітніх компонентів та відповідних компетенцій, які повинні отримати здобувачі освіти, можна окреслити інтегровані блоки, котрі мають стати невід'ємною складовою підготовки працівника правоохоронного органу на відповідній освітньо-професійній програмі закладу вищої освіти:

по-перше, формування поглиблених навичок та компетенцій щодо здійснення аналітичної роботи. Безумовно, що отримання правничої освіти апіорі передбачає формування таких навиків. Водночас в умовах сучасного контексту додаткові акценти повинні охоплювати: а) навик роботи із Big Data та відповідними моделями штучного інтелекту; б) застосування моделей розвідувальної аналітики та кримінального аналізу; в) формування різних типів аналітичних продуктів зважаючи на існуючий запит;

по-друге, формування системного розуміння детермінаційних комплексів різних форм злочинності з метою своєчасного виявлення тенденцій їх формування на ввіреній території чи лінії оперативного обслуговування;

по-третє, формування та закріплення навиків із профілювання поведінки осіб, які схильні до вчинення кримінальних правопорушень, а також моделювання посткримінальної поведінки осіб, які відбули кримінальне покарання, з метою організації належного посткримінального контролю, зокрема й поза межами адміністративного нагляду. У контексті напряду профілювання та розвитку таких навиків окрему увагу необхідно звернути на посилення освітніх компонентів, які спрямовані на отримання поглиблених знань із фінансових операцій, бухгалтерського обліку та функціонування фінансових інституцій, щодо чого існує прямий запит Департаменту стратегічних розслідувань Національної поліції України;

по-четверте, закріплення акцентів на відпрацюванні конкретних прикладних навиків професійної діяльності у ситуаціях тактичного ризику («контакт-евакуація», «пошук та затримання озброєних осіб» тощо);

по-п'яте, посилення психологічної компоненти у структурі навчального процесу, оскільки належна організація ранньої профілактики потребує формування відповідних складних систем, до складу яких входять конкретні особи, зокрема й у межах конфіденційного

співробітництва, що вимагає від працівника правоохоронного органу глибокого розуміння психологічної структури особи.

Підсумовуючи викладене, необхідно відзначити, що Національний університет «Одеська юридична академія» як провідний заклад вищої освіти систематично враховує вказані тенденції під час здійснення наукової діяльності, зокрема наразі аспірантами кафедри оперативно-розшукової та поліцейської діяльності здійснюються наукові дослідження профайлінгу та моделювання посткримінальної поведінки осіб, а також в освітньому процесі у контексті впровадження таких освітніх компонентів як «Сучасні практики поліцейської діяльності», «Кримінальний аналіз та стратегічне прогнозування у діяльності правоохоронних органів», «Оперативно-розшукова компаративістика» тощо.

Список використаних джерел

1. Федчак І. А. Концептуальні основи та науково-практичні аспекти проактивних моделей правоохоронної діяльності: монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2024. 628 с.

Чанишева А. Р.

доктор юридичних наук, професор, професорка кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія», дослідник City, St George's, University of London (London, UK)

ЩОДО РОЗВИТКУ СПІВПРАЦІ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ВЕЛИКОЮ БРИТАНІЄЮ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Україна та Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії мають давні традиції співпраці у сфері наукових досліджень та вищої освіти, які лише зміцнилися після лютого 2022 року.

Невдовзі після здобуття Україною незалежності Британська Рада (British Council) розпочала свою діяльність у 1992 році, відкривши представництва в Києві та інших містах України, включаючи Одесу, сприяючи міжнародним освітнім та дослідницьким можливостям. Основними напрямками роботи в Україні були: реформа викладання англійської мови та освіти; співпраця у сфері вищої освіти та досліджень; залучення молоді та соціальне лідерство [1]. Британська Рада була головним рушієм співпраці в освітній сфері завдяки функціонуванню кількох програм:

— Creative Spark: Higher Education Enterprise Programme (2018—2023 рр.) — сприяла підприємництву та володінню англійською мовою серед українських студентів та викладачів [1];

Харитонов О. І., Галупова Л. І.

Академічна доброчесність як чинник формування іміджу
закладу вищої освіти 338

Цехан Д. М.

Трансформація підготовки правоохоронців у контексті
становлення проактивних моделей правоохоронної
діяльності 341

Чанишева А. Р.

Щодо розвитку співпраці між Україною та Великою
Британією у сфері вищої освіти та наукових досліджень 344

Чанишева Г. І.

Щодо здобуття дуальної освіти та укладення студентського
трудового договору 348

Шишацька Ю. О.

Інтернаціоналізація добробуту у вищій освіті: впровадження
британських моделей підтримки в Україні 351

Яковлев Д. В., Гранін Д. В.

Інституціоналізація політичної науки в Україні:
інтернаціоналізація та інноваційність 356

Ярова Л. В.

Інновації у соціальній взаємодії в цифрову епоху:
онлайн-лобізм 360

Бааджи Н. П., Кирилюк А. В.

Академічна доброчесність в умовах розвитку штучного
інтелекту 363

Бакутін А. О.

Міжнародний підхід до авторського права на хореографічні
твори та його інтеграція у навчальні програми українських
юридичних університетів 367

Бєлогутова О. О.

Міжнародна студентська мобільність як стратегія
інтернаціоналізації та виклик для системи вищої освіти
України 372

Бойко В. Д.

Організація навчального кіберполігону на незалежних
системах віртуалізації 376